

1. Come Back (Druhá tráva)

1. *Emi* *D* *Ami*
In the shifting sands of your eternal name
C *G* *D*
maybe a million things disappeared
C *G* *C* *G* *D*
which I gave to you alone lost and lamed
Emi *D* *C* *Emi*
in the shifting sands of your eternal name.

R: *D* *C* *G*
Come back I am drunk and alone
D *Ami*
I'm at the last ash from a cigarette
D *C* *G*
I can't explain or confess till comes down
D *C* *Emi*
please come back back back.

2. I'd blind my own horse betray anything
if only you'd nod when you pass on the stairs
so look at me rider taking spring
I'd blind my own horse betray anything.

R:

*: *Emi* *D* *Ami*
Believe me I'd blind my horse betray anything ...

2. Ichisah! (Druhá tráva)

1. *G* *D*
V staletém městě v neznámé zemi
G *D*
v polední výhni šel ulicemi,
C *G*
v kapse měl láhev nebeské whisky,
D *G*
když někdo blízký zavolal:
C *G*
hej, ty tam dole na parkovišti,
D *G*
ty budeš příští král!

2. Stáli jsme poblíž, hned u garáží,
když hlídač mávnul umělou paží:
co ty víš, chlape, o naší žízni,
že bys měl bližním kralovat,
ten muž se usmál: víte, já spěchám,
a tu flašku vám nechám rád.

*: *G* *D*
Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
Emi *D*
džípy nás honí po makovém poli.

R: *G* *C* *G*
Chisah! Chisah! Ichisah!
D
Chisah! Chisah! Ichisah!

3. Rozdává radost, jásalí jedni,
ještě než hlídač zakřičel: sedni,
prodáváš chlast, chlape, bez povolení,
a odtud není cesty ven,
lvi jsou teď sytí a sekera tupá,
tak budeš upálen.

*: Nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
a že džípy nás honí po makovém poli?

R:

4. *A* *E*
Řekni mi pravdu o mojí vině
A *E*
po vší té bídě a kocovině,
D *A*
pomoz mi vyhnat ty jezdce z mé hlavy,
E *A*
teď je ten pravý okamžik,
D *A*
v očích mám kouř, a tak procházím krajem,
E *A*
kde jsem jen nájemník.

*: *A* *E*
Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí
F#mi *E*
mě stejně tak, jako proroky i voly?

X: *A* *E*
Nevíš, že jsme jediní a že není cesty zpátky,
A *E* *F#mi*
když vojáků je mnoho a když dneska je tak hrozně krátký den?

3. Ještě jedno kafe (Druhá tráva / Bob Dylan)

1. $\begin{matrix} E & & D \\ \text{Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,} \\ C & & H^7 \\ \text{a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,} \\ E & & D \\ \text{ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,} \\ C & & H^7 \\ \text{ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} C & & H^7 \\ \text{Ještě jedno kafe bych si dal,} \\ C & & H^7 & E \\ \text{ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.} \end{matrix}$

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

4. Krvavá Marie (Druhá tráva)

1. $\begin{matrix} E \\ \text{Přece není možný, že mi není nic, když mi pořád něco je,} \\ \text{ztrácím věci, ztrácím ženu, ztrácím číslo pokoje,} \\ A \\ \text{ztrácím moje bílý myši v tvoji laboratoři,} \\ E \\ \text{přece není možný, že mi není nic, jak mi říkaj' doktoři,} \\ H \\ \text{objednej mi ragú s kouskem tlustý kapie} \\ E \\ \text{a holku, která jméno má Krvavá Marie.} \end{matrix}$
2. Řek' mi jednou přítel, že mám příliš mnoho jmen,
že mi stačí jenom jména, že mi stačí rodokmen,
že mi stačí jenom seznam, že mi stačí kalendář,
řek' mi jednou přítel, že mám přece jenom jednu tvář,
vzal jsem jeho přítelkyni do svý Avie
a dal tý holce jméno „má Krvavá Marie“.
3. Každěj by chtěl do ráje, ale nechce pro to nic,
ani udělat, ani milovat, ani ztratit polovic,
největš strčit pětku, největš ustlat postele,
každěj by chtěl do ráje, ale umřít, to už ne,
pošli mi sem ordináře z akademie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
4. Devatero desater a tisícero ster,
takhle hustý ticho, takhle modrej podvečer,
už slyším „ave, zdrávas, Marie, tebe bych bral,“
devatero desater a plnej kriminál,
najdi mi tu směnku z naší banky Slávie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
5. Tak jsem přišel domů někdy v pravou půlnoc, a tam zrovna
snídal čert,
že chce vychovat, že chce vykoupat a že jsem jeho milej
Bert,
a přitom měl mou ženskou, přitom měl mou košili,
když jsem přišel domů, hrála hudba a řek', že za chvíli
dopije a dojí a jde do Tramtárie,
a s ním holka, která jméno má Krvavá Marie.
6. Až se vrátím z konce světa, a ví Pánbůh, kde to je,
jako barbar z Martiniqu, jako vítěz bez boje,
až si doperu svý prádlo, až konečně domelu,
až se vrátím z konce světa sem, do svýho hotelu,
polož mi sem vestu v kapse s bílou lilii
a holku, která bejvala Krvavou Marií.

5. Kořeny (Druhá tráva)

1. $C\ G\ C\ G$
Páni, jsem spokojen,
 $C\ G\ C\ G$
i když mi služebná musí držet hlavu,
 $C\ G\ C\ G$
to je ta poslední splátka za odvalu,
 $C\ G\ C\ G$
to je ta poslední žena prvních jmen.
2. Stůjte, mí bratřiči,
přestože nemáte už se držet čeho,
snad jen pastora třikrát zrazeného,
Jana natřikrát zbitého v Kostnici.
 C
- R: $E\ m\ i$ mi říká: ty bídný červe,
 D
na kostelníka si troufneš v boji,
 C
než vahadlo zvonu se v klekání přerve,
 $G\ D$
posledních tónů tě upokojí.
3. A dále v tom příběhu
bydlíš ty, moje malá ženská krajta,
a pak já, krutý pendrek policajta,
vždycky veselí a vždycky ve střehu.
4. Páni, jsem spokojen,
i když mi služebná musí držet hlavu,
i když mi poslední předci mizí v davu,
i když i poslední kořeny musí ven,
i když jsi poslední žena prvních jmen,
i když jsi poslední žena ze všech žen ...

6. Letní romance (Druhá tráva)

1. $G\ C\ G\ C\ G$
Je ráno, pěkný den jako nejedem,
 $C\ G\ D$
a brána k štěstí otevřená,
 $G\ C\ G\ C\ G$
a v světle přikrytá vedle leží ta,
 $C\ G\ D$
která je a není moje žena,
 $C\ G\ C\ G$
ať žije lidskej tvor, je osmej termidor
 $C\ G\ D$
a lid za oknem volá „sláva!“,
 $G\ C\ G\ C\ G$
[: a ona po chvíli v moji košili
 $C\ G\ D\ G$
vstává, tiše vstává. :]
2. Pod blůzou z Marseille však má dvě kameje
hezčí, než má šenešálka,
a já je propíjím s jednou bestií,
která je a není moje válka,
jó, v malým pokoji ve tmě a ve zbroji
se rázem kroků nedostává,
[: když země kdekoli je v letní řeholi
plavá, tolik plavá. :]
3. Léto uzraje a tahle holka je
moc bílá na to, aby žila
jen ze svých kamejí a s mojí nadějí,
v který je a není moje síla,
[: jó, je mi do tance, tahle romance
je možná ženská nebezpečná,
možná krvavá, možná nepravá,
ale věčná, bože, věčná. :]

7. Na plese vévodkyně z Richmondu (Druhá tráva)

1. $D\ A\ m\ i\ D\ A\ m\ i$
Na plese richmondské vévodkyně
 $D\ A\ m\ i\ D\ G$
jsem nakonec pochopil tvou malou lež
 $H\ m\ i\ F\#\ m\ i\ A\ G$
o púlnočních orgiích v místním kině
 $D\ A\ m\ i\ G\ D$
a vášni hladové jak Bangladéš.
2. Stála jsi, bílá jak balerína,
v neřestném tichu, když jakýsi Řek
zpíval, že takhle se zapomíná
na hrůzy pekla i na zítřek.
- R: $D\ A\ m\ i\ D\ A\ m\ i$
Ten Řek věděl přesně, o čem zpívá,
 $D\ A\ m\ i\ D\ A\ m\ i$
měl pět tisíc let a tisíc válek na svém hřbetu,
 $D\ A\ m\ i\ D\ A\ m\ i$
a věděl dobře, že na svět se dívá
 $D\ A\ m\ i\ D\ A\ m\ i\ D$
líp přes tvoje nohy než přes mušketu.
3. Když jsem tě odmítl, že není to vhod,
že plukovník čeká, i můj chrabrý šik,
řekl mi Řek, že jsem idiot,
že nejsem voják, jen romantik.
4. Hrůza i bolest i krása i slast
se neddělí, nespí a nepromíjí,
já svedu tě zítra, až zachráním vlast,
zítra, až zvítězím v Belgii.

8. Než zazvoní hrana (Druhá tráva)

1. *Emi C H⁷*
Povídá mi ta moje, prej: „Dej si bacha!“
Emi C H⁷
a narovná si pásek z hadiny,
D Ami C Fmi
jestli prej se někdy dotknu nákejš bab,
Emi H⁷
hubu že mi rozvalí,
Emi C H⁷
a za pár minut nato zvoní brácha
Emi C H⁷
a za ním náký vzdušný holčiny
D Ami C Fmi
a říká: když s ním nevojbedu, nejsem chlap,
Emi H⁷
těhle vosum Mařen z Magdaly.

R: *G D Ami Emi*
Ale já přece nejsem jenom tak nákej „dej sem“,
G D A G D C Emi
ale já přece nejsem jenom tak nákej ostrov.

2. Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí,
tančí a strop je houští kastanět,
a přitom tiše šeptá poklopec
tu velikou lež jako věž,
jen se směju, ale stejně mi to vadí,
a ptám se: „Matko, kolik je mi vlastně let?“
Říká právem: „No, to už není moje věc,
oblíkní se, nastydněš.“

R:

***** Mám rád každého a milován jsem všema
a s vojskem sobě rovných překročím
všechny meze, všechny zákony a cíle,
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

***** Ať zvoní zvony na nahatý zemi,
ať světlomety perou do očí,
ať každéj ví, že přišla moje chvíle,
ať to každéj ví a chystá obročí.

3. Slyším: někde snad se stala chyba,
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,
bylo horko, nebo možná velkéj mráz,
a někdo ukrad' peřinu,
víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,
bude ráno a ty říkáš: „Dej mi čas,“
a já nemám ani vteřinu.

R:

Ami Emi

R: + jenom tak nákej ostrov ...

9. Odpočín si, Sáro (Druhá tráva)

1. *Ami F C Ami Emi Dmi*
Odpočín si, Sáro, obrať list a vzdej se mi,
Ami F C
pro všechno na zemi u tvých nohou, Sáro.

2. Pamatuješ, Sáro, tehdy v létě v obilí
jsme spolu kouřili cigaretu, Sáro.

Dmi
R: V tom pšeničném poli, kde ležet tak bolí,
C G Dmi
jsme spolu leželi,
G
v té pěně všech věcí, v té smyslné kleci,
Dmi Ami
v tu slavnou neděli,
F C Dmi Ami
my smělí nesmělí jsme spolu neměli
F C
nic než retko, Sáro.

3. Je to k smíchu, Sáro, jako tehdy v pšenici,
pohled v levici, mám dvě sparty, Sáro.

R: Ten nebohý kdosi, kdo na křídlech nosí
tvou lásku a tvůj klid,
ten, zocelen z boje, pak příkoří tvoje
snad musí odčinit,
kněžno, ztrácím nit, můj Bože, chtěl bych mít
jeho záda, Sáro.

10. Ossian (Druhá tráva / Peter Rowan)

1. *Ami D Ami*
V starodávném světě, kdesi u podmořských bran
D Ami
jednoho dne zmizel slavný vladař Ossian,
D Ami
v zemi zlatých hřebců, věčných žen a temných slastí
D Ami
s dcerou krále moří, s bohy čtyř světových stran.

C G C
R: Hej, ty dávná noci, dávná matka Atlantid,
G D
není dnes v mé moci s tebou z jedné studně pít.

2. Tři sta let tam tančil, život plný epitet,
a když se vrátil na Zem, když si vybral její střed,
celá Země ztěžkla, všichni císařové zběhli,
ani on už nebyl Ossian, jen osamělý kmet.

R:

3. Ty si myslíš, že jsem přítel, tvoje skála, milý host,
ale možná, že ti pomáhám sám sobě pro radost,
zrovna včera jsem si koupil nové boty a plášť z kůže,
flakon drahé vůně, tobě nic a psovi kost.

R: Hej, genie loci, dávný pane z Tir nan Gwydd,
to já za dnešní noci budu z vaší studně pít.

11. Praha bolestivosti (Druhá tráva)

Rád bych si byl jist, zda známe hranici,
kdy jsme čistý list a kdy jsme viníci,
když tobě chce se rvát a mlčíš docela,
jsi trpělivá snad, anebo zbabělá?
Když bozi seshora překračují práh,
kdy končí pokora a kdy začíná strach,
usmívej se, všímej si hostí,
jsme za prahem, jsme za Prahou bolestivosti ...

12. Smuteční marše (Druhá tráva)

1. I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu,
i ten poslední chlap ze stáje
si spočítá, že jedna a jedna jsou dvě
a přijme její výzvu.

2. I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru,
můj příliš dobrý příteli,
naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli,
tak zkus odejít v míru.

R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše
se schází dvojice milenců a tančí jen smuteční marše.

3. Tak si říkám někdy: spánembohem, klid se stranou,
ve svý spořádaný posteli
si spořádaně žiju, tak nač ty výstřely
nad vítěznou bránou.

4. Pak si s popelavou káčou točím v potu tváře,
sám nahej vprostřed pokoje,
bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
bez svého hodináře.

R: Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kabát do zimy
a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi,
a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody,
ale to už nejsou básně, to už jsou jen sprostý pochody.

5. Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
a já na dědičným provaze
i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
spokojit se s málem.

R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše ...

13. Španělský nebe (Druhá tráva)

1. Hm, La buena borrasca, ta bouře tak podobná hoře,
jako ohnivá láska, jako palčivý krystalky moře,
a pláže jsou smutný, nad nima oblaka žalu
jak černý kutny v bílých zdech Escorialu.

2. Jako ze starejch mýtů a v oddaným stínu mý růže
jsou tvý triumfy ryziho citu na bříše jinýho muže,
i já mám vítěznej pocit, když křičím svý opilý teze,
že od dnešní noci mám rád ženský jen od Velasqueze.

R: Tohle je spirála zpod kola štěstěny,
v kterým jsi vyhrála polibek od ženy, polibek od ženy.

3. Polibek stoletý matky, když lampa už zhasla a zle je,
něco, co nejde vzít zpátky a z ukrutný dálky se směje
zpod poklice rudýho vína, kde stejně zas uvidím tebe,
[: jak se nade mnou vzpínáš jak podzimní španělský nebe. :]

14. Spanish Sky (Druhá tráva)

1. Oh La buena borrasca this storm's a lot like a grief
it's like a fiery love it's like a sharp crystal sea
and the beaches are sad Lord and the dark clouds are real
like black dresses of monks on dead white walls of Escorial.

2. How in the realm or myth and like a fool now and then
I see your triumphs of feeling in the arms of another man
I have to think about winning when I shout my own drunken
pleas
that after tonight Lord I'll only love women of Velasquez.

R: There is a friendly dance make it and dance it please
magic appearance in the shade of a woman's kiss.

3. The kiss of an old scared mother when the lamp is already
out
and something doesn't come back and from an awful distance
it laughs
under the cork red wine when I see you again how you cry
how you rear up above me like an autumn red spanish sky.

15. Ukolébavka pro mne (Druhá tráva)

1. $C \quad \frac{G}{H} \quad C \quad \frac{G}{H} \quad C \quad \frac{G}{H} \quad C \quad \frac{G}{H}$
 Dej mi šátek přes oči a polštář pod hlavu,
 $C \quad \frac{G}{H} \quad \text{Ami}^7 \quad F \quad C \quad \frac{G}{H} \quad C \quad \frac{G}{H}$
 a švarmy bílých rytířů i svou dívčí postavu
 $C \quad F \quad C \quad F \quad C$
 prodej do arabských měst, a můj přítel věrozvěst
 $C \quad \frac{G}{H} \quad C \quad F \quad C \quad \frac{G}{H} \quad C \quad G \quad C$
 ať mi koupí čtení pod lampou, ať se dovím, co je čest,
 $F \quad C \quad F \quad C$
 vem si reznou košili, tou, než jsme se opili,
 $G \quad C \quad F \quad C \quad G \quad C$
 jsi přikryla mé mineje i skříňku s motýly.
2. Vyžeň všechny číšníce a zavři hotely,
 a stolec pana biskupa mi přisuň k posteli,
 mám v něm římské střevíce, ještě vlhké z ulice,
 a v těch mi přines kaviár, až vyjde dennice,
 oblehni můj vlastní hrad, prodejný můj dominát,
 [: a než překročíš hranice, už budu usínat ...]

16. Víla (Druhá tráva)

1. $C \quad F \quad C \quad F \quad C$
 Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to píše:
 $Dmi \quad Gmi \quad Dmi \quad A \quad Dmi \quad Gmi \quad Dmi$
 s větrem v zádech, s kytkou v hlavě, důstojně a tiše,
 $C \quad F \quad C \quad G \quad C \quad G$
 a z polí slítají se ptáci a každé z nich jí věří,
 $F \quad B^b \quad F \quad C \quad F \quad C$
 a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.
2. Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku,
 můj plakát na refýži i má socha u New Yorku,
 je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy,
 je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.
- *: $\text{Ami} \quad Dmi \quad \text{Ami} \quad Dmi \quad \text{Ami}$
 Místo k ní však mířím někam, kde je ten, co se tak vzteká,
 $B^b \quad D\# \quad B^b \quad F \quad B^b \quad F$
 že ta hrůza, kterou čekám, není ta, která mě čeká.
3. Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy,
 že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy,
 natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí,
 třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.

17. Vrať se (Druhá tráva)

1. $\text{Emi} \quad D \quad \text{Ami}$
 V pohyblivých píscích tvých věčných jmen
 $C \quad G \quad D$
 snad nezmizely milióny těch,
 $C \quad G \quad C \quad G \quad D$
 která jsem ti dával, sám poztráčen
 $\text{Emi} \quad D \quad C \quad \text{Emi}$
 v pohyblivých píscích tvých věčných jmen.
 $D \quad C \quad G$
R: Vrať se, jsem zpítej a sám,
 $D \quad \text{Ami}$
 jsem dokonalej popel z cigaret,
 $D \quad C \quad G$
 už se nebráním ani nezpovídám,
 $D \quad C \quad \text{Emi}$
 vrať se zpět, zpět, zpět.
2. Já oslepím své koně, zradím cokoli,
 když jen kývneš, když se mihněš na schodech,
 tak podívej se na mě, na jezdce o holi,
 už bych oslepil své koně, zradil cokoli.
- R:**
- *: $\text{Emi} \quad D \quad C \quad G \quad D \quad \text{Emi}$
 Věř, oslepím své koně, zradím cokoli ...

18. Zášť (Druhá tráva)

1. $F \quad C^7 \quad Dmi \quad B^b \quad Gmi \quad \text{Ami} \quad C^7 \quad Dmi$
 Když nic mi běží k ničemu a hlava bolí záští,
 $C \quad B^b \quad C$
 jistě k jiné nebo k jinému poznovu
 $F \quad C^7 \quad Dmi \quad B^b \quad Gmi \quad \text{Ami} \quad C^7 \quad Dmi$
 spěchá ve vsi skromnosti a věčně šedém plášti
 $C \quad B^b \quad C$
 jedna ženská s taškou radostí k domovu.
- R1:** $F \quad B^b$
 Možná je to ta, kterou mám rád,
 $F \quad B^b \quad F$
 a možná je to ta, kterou miluju.
2. Na kůlu vprostřed pokoje mám nahou dívčí kresbu
 a někdy po ní toužím jako po soše,
 má v sobě sílu levhartic i přízrak písní z Lesbu
 a každou ranou víc a víc rozkoše.
- R1:**
3. Jak skoupá je má nenávisť, když nedovedu střilet,
 jak skoupá je má hrdost někde na mezi,
 místo jizev na duši jen fleky z rybích fileť
 a místo čary života hovězí.
- R2:** $\text{Emi} \quad D \quad \text{Ami}$
 Možná je to tím, že to mám rád,
 a možná, že jsem jen malej darebák.
- R2:**

19. Za poslední lodí (Druhá tráva)

1. Ami E_{mi}^7 C^7 D_{mi}
Za poslední lodí se zavřelo moře
 G_{mi}^7 F E_{sus4} E
a s posledním vojákem zdvihla se hráz,
 Ami E^7
a bázlivý zpěv kdesi v klášterním dvoře
 G_{mi} $D^\#$ E Ami
zněl jak „sbohem“ jednoho z nás.
2. Za poslední lodí se zavřelo moře
a vítr jak netopýr proháněl pláž,
a mladičkový varhaník z konzervatoře
si dal jméno Jeremiáš.
3. Za poslední lodí jsem běžel až k místu,
kde příliv mi zanechal španělskou zbroj,
balíček peset a zažloutlých listů,
 E Ami
vzpomínky a nepokoj, a nepokoj, a nepokoj ...

1.	Druhá tráva	Come Back	1
2.	Druhá tráva	Ichisah!	1
3.	Druhá tráva / Bob Dylan	Ještě jedno kafe	2
5.	Druhá tráva	Kořeny	3
4.	Druhá tráva	Krvavá Marie	2
6.	Druhá tráva	Letní romance	3
7.	Druhá tráva	Na plese vévodkyně z Richmondu	3
8.	Druhá tráva	Než zazvoní hrana	4
9.	Druhá tráva	Odpočiň si, Sáro	4
10.	Druhá tráva / Peter Rowan	Ossian	4
11.	Druhá tráva	Praha bolestivosti	5
12.	Druhá tráva	Smuteční marše	5
14.	Druhá tráva	Spanish Sky	5
13.	Druhá tráva	Španělský nebe	5
15.	Druhá tráva	Ukolébavka pro mne	5
16.	Druhá tráva	Víla	6
17.	Druhá tráva	Vrať se	6
19.	Druhá tráva	Za poslední lodí	7
18.	Druhá tráva	Zášť	6